

V-8277

3.50

Henryk Zagrodziński

X

Nr 2.

Z repertuaru W. RAPACKIEGO <syna>

NIEBYWAŁE POWODZENIE
ŚPIEWANA PRELEKCJA
O KOBIEtach

SCENA WOKALNO-
HUMORYSTYCZNA

ułożył

W. RAPACKI <syn>

CENA 60 kop. =

1111/3.50

Nakład i własność
B. RUDZKIEGO
Warszawa.

PRELEKCJA ŚPIEWANA O KOBIECIACH.

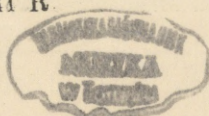
ułożył W. Rapacki (syn.)

Ko - bie - ty tak jak gwia - -

zdy, w po - wa - bach swych ró - wna - ją się, Ko - bie - ty tak jak gwia - -

zdy, nie ka - two je po - znać o nie. Ko - bie - ty tak jak

gwia - - zdy, prze - cu - dnym two - rem są, Ko - bie - ty ni - by

gwiazdy, naj - cu - dniej w no - cy lśnią. Bez kobiet, bez

kobiet to ciało jest bez du - szy, ro - śli - na pośród su - szy, ro - śli - na pośród su - szy. Bez kobiet, bez

kobiet tyś fryc, jam fryc, człek nie wart nic nic nic nic nic.

Ach! ko - bie ciątka sprytne są, gdy ka - żą mu - sisz niań - czyć, Ach! ko - bieciątka

rit.
kie - dy chcą, w ich takt mu - si - my tań - czyć. Ach! ko - bieciątka sprytne są, gdy ka - żą mu - sisz

niań - czyć Ach! ko-bieciątka kie-dy chcą, jak gwizdzą, tak musi-my tań - czyć.

Ko-bie - ta to cu-dny kwiat, ————— u wiel - bia ją ca - ły świat, —————

— po dzi - wia kto tyl - ko chce, ————— Lecz wie - rzyć nie ra - dził bym

nie. ————— Ko-bie - ty zmien - ne są, ————— Ich wier - ność krucha jak

szkło, Do-ko - ła sły - szysz sło - wa te: La don-na e mo - bi -

le. Ko-bie.ta zmienna jest w każ-dem spoj -

rze - niu, W każ-dem west.chnie - niu za - wsze kła - mli - wa, Czy kie - dy rzu.ca czar

z wdzię.kiem piesz.czo - tki, Jej uś.miech słod - ki, zdra.dę u - kry - wa, ko - bie.ta

zmien - na w każ - dem westchnie - niu, w każ - dem spoj - rze - niu Fałsz kry - je się. Ach

Ach Ach fałsz kry - je się Ah! Ah! Ah!

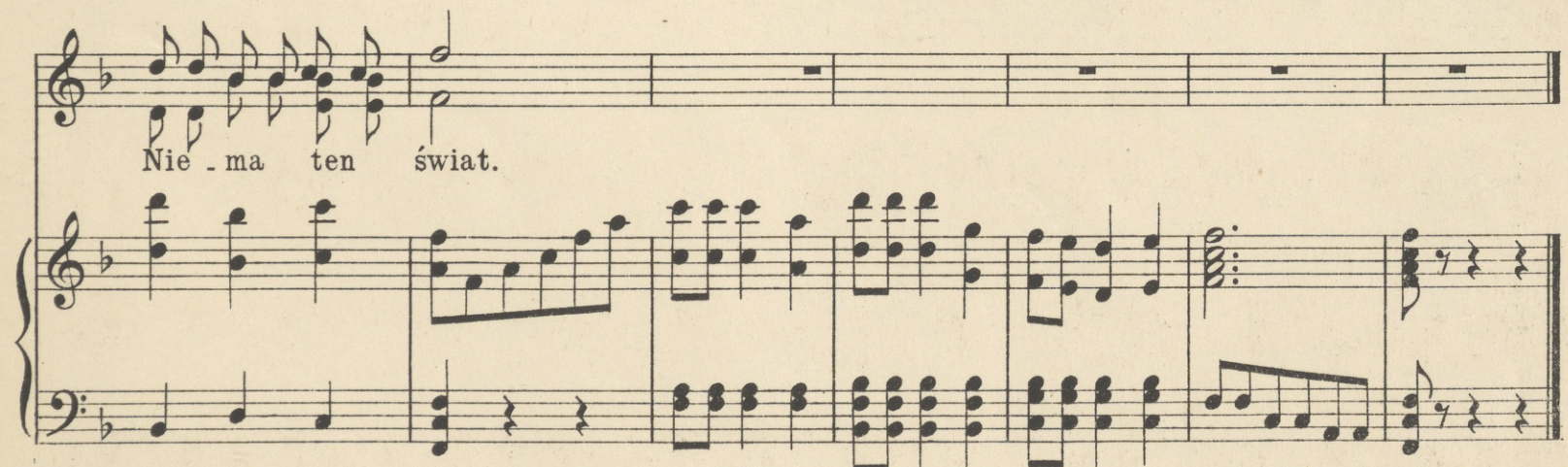
fałsz kry - je się. Kto nam roz - ko - szy

da - je ty - le wu - ro czem nie - raz sam na sam, I kto po - tra - fi znów za chwi - lę, pod

 pię - te że - bro wjechać nam. Ko - biet - ki, ko - biet - ki ten ży - cia kwiat,

 Dzi - siaj i za mil - jo - ny lat, pó - ki nie zgi - nie zie - mi ślad, ko - biet - ki, kō -

 biet - ki ten ży - cia kwiat. Nic pię - kniej - sze - go nad ko - biet - ki,

 Nie - ma ten świat.

Biblioteka
U. M. K.
Toruń

IV 8277